

soudním exekutorem JUDr. Lukášem Jíchou se sídlem Komenského 1294/38, 750 02 Přerov, pod sp.zn. 203 Ex 01779/18, proti povinnému [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem Masarykovo nám 100, 688 01 Uherský Brod, se vylučují movité věci pojaté do soupisu movitých věcí dne 5.1.2019 pod označením věci:

- položka 1 – obývací stěna velká tmavě hnědá
- položka 2 – TV Sencor
- položka 3 – DVBT Optibox
- položka 4 – gauč + 2 křesla modro béžové
- položka 5 – mikrovlnná trouba Zanussi
- položka 6 – rádio Panasonic
- položka 7 – rychlovarná konvice šedo-černá
- položka 8 – hi-fi věž JVC
- položka 9 – knihovna bílá
- položka 10 – šatní skříň malá bílá
- položka 11 – tiskárna HP
- položka 12 – monitor Neovo
- položka 13 – PC bedna Lynx
- položka 14 – reproset 3ks Logitech
- položka 15 – pc stůl světle hnědý
- položka 16 – barevný televizor Orion
- položka 17 – obývací stěna bílá
- položka 18 – dvb Opentel
- položka 19 – rotoped Housefit
- položka 21 – velká váza vzor květiny
- položka 24 – přímotop šedý
- položka 25 – obývací stěna hnědo bílá
- položka 26 – šatní skříň se zrcadlem 2ks bílá
- položka 29 – horské kolo Sprinter
- položka 30 – vozidlo bez rz babetta
- položka 31 – lux Eta
- položka 32 – žebřík malý oranžovo šedý
- položka 33 – žebřík velký šedo červený
- položka 34 – běžky a hůlky tecno pro
- položka 35 – obraz vzor les/cesta
- položka 36 – obraz vzor kostel.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobním návrhem podaným ku zdejšímu soudu dne 14.2.2019 se žalobkyně domáhala vyloučení movitých věcí uvedených ve výroku tohoto rozsudku z exekuce vedené proti povinnému [REDACTED], narozenému dne [REDACTED], bytem Uherský Brod, Masarykovo náměstí 100, pro uspokojení pohledávky žalovaného v exekuci oprávněného vedené u Exekutorského úřadu Přerov, soudním exekutorem JUDr. Lukášem Jíchou pod sp.zn. 203 Ex 01779/18. K odůvodnění žaloby žalobkyně uvedla, že je výlučným vlastníkem domu č.p. XXXX nacházejícího se na adrese [REDACTED] X, ve kterém bydlí pouze ona a její přítel [REDACTED]. Dne 5.1.2019 byl v uvedené nemovitosti zaměstnanci exekutorského úřadu proveden soupis movitých věcí, které se nacházely v jejím vlastnictví. Žalobkyně podala návrh na vyškrtnutí věcí ze soupisu dle § 68

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kozáková Martina

odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu v platném znění (dále jen e.ř.), kterému soudní exekutor vyhověl pouze částečně. K osobě povinného žalobkyně uvedla, že tento není jejím příbuzným, ani osobou blízkou, jedná se o bývalého spolužáka ze základní školy, který u ní byl pouze párkrát na návštěvě. Doplnila, že se u ní povinný nikdy trvale nezdržoval, ani zde nemá umístěny věci, které by byly v jeho vlastnictví. K movitým věcem specifikovaným ve výroku rozhodnutí uvedla, že k těmto nemá povinný žádné právo, neb tyto jsou jejím výlučným vlastnictvím. Z uvedených důvodů navrhla, aby byly výše uvedené věci z předmětné exekuce vyloučeny.

2. Žalovaný k podanému návrhu soudu sdělil, že je zcela v kompetenci soudního exekutora jaký způsob provedení exekuce zvolí, a pokud zvolil způsob mobiliárního soupisu v daném místě, musel mít za to, že se jedná o místo, kde má povinný svůj majetek. Žalovaný nespороval vlastnické právo žalobkyně k movitým věcem pod položkami pod č. 13, 21, 30, 35 a 36 soupisu, avšak důkazy, jimiž žalobkyně prokazovala vlastnické právo k ostatním movitým věcem, považoval za nevěrohodné. Nad rámec uvedeného žalovaný poukázal na skutečnost, že žalovaný předmětné řízení nevyvolal a stal se jeho účastníkem v důsledku jeho procesního postavení v exekučním řízení. S ohledem na tuto skutečnost a pro případ, že by soud žalobě vyhověl, navrhl ve vztahu k nákladům řízení aplikaci ustanovení § 150 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném a účinném znění (dále jen o.s.ř.).
3. V rámci provedení dokazování soud učinil z jednotlivých listinných důkazů předložených účastníky a jejich tvrzení následující **skutková zjištění**. Mezi účastníky nepanoval spor ohledně skutečnosti, že dne 5.1.2019 na adrese [REDAKCE] X, byl na základě exekučního příkazu ze dne 20.12.2018, č.j. 203 Ex 01779/18-12, v rámci exekuce proti povinnému [REDAKCE] proveden soupis celkem 36 movitých věcí, jejichž bližší specifikace byla zaznamenána v příloze k protokolu o provedení soupisu. Z vyjádření soudního exekutora JUDr. Lukáše Jíchy k žalobě bylo zjištěno, že soupis movitých věcí byl v nemovitosti č.p. [REDAKCE] X proveden z důvodu, že sám povinný uvedl, že se na této adrese zdržuje a v den provedení soupisu se tam skutečně nacházel. Proti postupu soudního exekutora se žalobkyně bránila podáním návrhu na vyškrtnutí věcí ze soupisu, kterému soudní exekutor částečně vyhověl, a to v rozsahu položek č. 20, 23, 27 a 28.
4. Vlastnické právo žalobkyně k domu č.p. [REDAKCE] bylo prokázáno informativním výpisem z katastru nemovitostí.
5. Z lustrace provedené v Centrální evidenci obyvatel soud zjistil, že povinný [REDAKCE] má nahlášeno místo trvalého bydliště na adrese Městského úřadu v Uherském Brodě: Uherský Brod, Masarykovo náměstí 100.
6. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobkyni náleží vlastnické právo k položkám č. 13, 21, 30, 35 a 36 soupisu movitých věcí, u kterých nadto byla stanovena nulová hodnota již při jejich soupisu pracovníky soudního exekutora, o čemž svědčí Příloha k protokolu o soupisu movitých věcí sp. zn. 203 Ex 01779/18.
7. K prokázání vlastnického práva žalobkyně k ostatním movitým věcem provedl soud tyto důkazy: Z čestného prohlášení dcery žalobkyně [REDAKCE], která žila s žalobkyní ve společné domácnosti, bylo potvrzeno sdělení žalobkyně o tom, že se povinný v domě č.p. [REDAKCE] v Uherském Brodě nikdy trvale nezdržoval. Vedle toho soud z tohoto prohlášení zjistil, že dcera žalobkyně potvrdila vlastnické právo žalobkyně u položek pod č. 1 až 7, 9, 10, 15 až 34, u položek č. 8, 11, 12, 14 prohlásila, že tyto věci po rozvodu rodičů nabyla dcera od svého otce, avšak poté, co se osamostatnila a

ze společné domácnosti odešla, darovala je matce (žalobkyni). Darování věcí dceři uvedených pod položkami č. 8, 11, 12, 14 bylo potvrzeno čestným prohlášením bývalého manžela žalobkyně [REDACTED], nadto z tohoto prohlášení soud zjistil, že movité věci uvedené pod položkou č. 1, 4, 9, 10, 17, 19, 25, 26 a 29 nabyli manželé za trvání manželství a tyto tvořily vybavení jejich dříve společné domácnosti. Položku č. 34 (běžky+hůlky) si manžel zakoupil za trvání manželství, po rozvodu je však daroval manželce. Skutečnost, že žalobkyně pořídila v průběhu svého života obývací stěnu (položka č. 1), gauči+křeslům (položka č. 2), knihovně (položka č. 9), šatní skříni bílé (položka č. 10), tiskárně (položka č. 11), pc stolu (položka č. 15), barevnému televizoru Orion (položka č. 16) obývací stěně (položka č. 17), obývací stěně hnědobílé (položka č. 25), šatní skříni se zrcadlem (položka č. 26), ve všech případech však před datem jejího setkání s povinným, bylo zjištěno z fotografií interiéru domu č.p. XXXX. Fotografie zachycují interiér domu v době, kdy byla velmi nízkého věku zmocněnkyně žalobkyně, v době, kdy žili její rodiče, přičemž datum jejich úmrtí doložila smutečními oznámeními.

8. Ke vztahu mezi žalobkyní a povinným soud provedl k důkazu listiny ze spisu Policie ČR. Z oznámení o přestupku ze dne 25.1.2019 a úředního záznamu ze dne 25.1.2019 bylo zjištěno, že se povinný dne 25.1.2019 v podnapilém stavu dobýval do domu žalobkyně, a protože mu žalobkyně neotevřela, bouchal a kopal do dveří. Toto jednání povinného oznámil přítel žalobkyně [REDACTED] na Policii ČR a toto bylo řešeno v rámci přestupkového řízení. Z oznámení o přestupku ze dne 26.2.2019, z úředního záznamu ze dne 20.2.2019, úředních záznamů o podání vysvětlení ze dne 22.2.2019 a 26.2.2019, fotografické dokumentace ze dne 20.2.2019, zpráv ambulantního vyšetření a rozhodnutí o odložení věci ze dne 22.3.2019 soud zjistil, že povinný dne 20.2.2019 přes nesouhlas žalobkyně vešel do jejího domu, kde došlo k rozepři prvně mezi ním a žalobkyní, poté mezi povinným a přítelem žalobkyně [REDACTED], v důsledku čehož povinný utrpěl poranění hlavy. Kromě toho z těchto listin soud zjistil, že žalobkyně žije v domě č.p. XXXX se svým přítelem [REDACTED] již 8 let. Ke vztahu povinného a žalobkyně soud zjistil, že ti jsou spolužáci ze základní školy, kteří se po dlouholeté pauze setkali poprvé v měsíci září 2018. Od této doby povinný žalobkyni občasně navštěvoval v místě jejího bydliště, přičemž některým z těchto návštěv byl přítomen i přítel žalobkyně.
9. Soud provedené **důkazy hodnotil podle § 132 o.s.ř.**, tedy každý důkaz zvlášť a následně všechny provedené důkazy v jejich vzájemné souvislosti, přičemž rovněž vzal v úvahu vše, co v řízení vyšlo najevo. Další dokazování soud neprováděl, neboť dospěl k závěru, že pro své rozhodnutí získal dostatek skutkových zjištění potřebných pro rozhodnutí ve věci samé a tedy další dokazování by již bylo v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení, když ani samotní účastníci provedení dalších důkazů nenavrhovali. Soud neměl pochybnosti o pravosti a správnosti předložených listinných důkazů. Ač žalovaný namítl nepřesvědčivost čestných prohlášení dcery žalobkyně [REDACTED] a bývalého manžela žalobkyně [REDACTED], soudu se tato prohlášení jevila přesvědčivá. Soud tato prohlášení posuzoval s přihlédnutím k okolnostem, že tato prohlášení učinily osoby, které v nemovitosti žalobkyně dříve skutečně bydlely a měly o vybavení nemovitosti osobní znalost, rovněž s přihlédnutím k tomu, že žalobkyně faktické vybavení domácnosti částečně doložila fotografiemi zachycujícími interiér bytu. Protože čestná prohlášení odpovídala tomu, co tvrdila žalobkyně a stejně tak tomu, co bylo zachyceno na fotografiích, neměl soud důvodu o prohlášeních těchto osob pochybovat. Nadto jen z tvrzeného důvodu, že tato prohlášení učinili rodinní příslušníci žalobkyně, tato a priori nebylo možné posuzovat jako nevěrohodné.

10. Na základě skutkových zjištění učinil soud následující **závěr o skutkovém stavu** věci: v řízení bylo prokázáno, že v exekuci nařízené usnesením Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 24.1.2018, č.j. 39 EXE 89/2018-14 a vedené proti povinnému [REDAKCE], pro uspokojení pohledávky žalovaného, byl dne 20.12.2018 vydán exekuční příkaz k provedení exekuce prodejem movitých věcí. K samotnému provedení soupisu movitých věcí došlo dne 5.1.2019 v nemovitosti ve vlastnictví žalobkyně, přičemž exekučně zabavené věci byly specifikovány v příloze k protokolu o provedeném soupisu pod položkou č. 1 až 36. S ohledem na tvrzené vlastnické právo, žalobkyně s postupem soudního exekutora nesouhlasila a požádala exekutora o vyškrtnutí věcí ze soupisu dle § 68 odst. 1 e.ř. Tento jí vyhověl pouze částečně v rozsahu položek č. 20, 23, 27 a 28 soupisu. K ostatním movitým věcem specifikovaným v soupisu, konkrétně věcem pod položkami č. 1 až 19, 21, 22, 24 až 26 a 29 až 36, pak žalobkyně prokázala vlastnické právo v tomto řízení. Ohledně žalovaného bylo prokázáno, že není vůči žalobkyni v žádném příbuzenském poměru, jedná se jen o známého, který docházel na příležitostné návštěvy. K pobytu povinného bylo prokázáno, že tento má hlášen trvalý pobyt na adrese Městského úřadu v Uherském Brodě, v domě žalobkyně se nikdy trvale nezdržoval, ani zde neměl umístěn žádný majetek.
11. Po **právní stránce** hodnotil soud zjištěný skutkový stav podle těchto zákonných ustanovení:
12. *Podle § 68 odst. 4 e.ř. může žalobu na vyloučení věci podle § 267 občanského soudního řádu může navrhovatel podat u exekučního soudu do 30 dnů od doručení rozhodnutí exekutora, kterým nevyhověl, byť jen zčásti, jeho včas podanému návrhu na vyškrtnutí věcí ze soupisu. O tom musí být navrhovatel exekutorem poučen. Od podání návrhu na vyškrtnutí věcí ze soupisu do uplynutí lhůty podle věty první a po dobu řízení o žalobě nelze sepsané movité věci prodat.*
13. *Podle § 267 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád, v platném a účinném znění (dále jen o.s.ř.) právo k majetku, které nepřipouští výkon rozhodnutí, lze uplatnit vůči oprávněnému návrhem na vyloučení majetku z výkonu rozhodnutí v řízení podle třetí části tohoto zákona.*
14. Po provedené dokazování soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně a ve lhůtě dle § 68 odst. 4 e.ř.
15. Ustanovení § 68 odst. 4 e.ř. ve spojení s ust. § 267 o.s.ř. umožňuje osobám, které k majetku, jenž byl postižen výkonem rozhodnutí, mají právo nepřipouštějící výkon rozhodnutí, domáhat se účinné obrany a požadovat, aby tento majetek byl z příslušné exekuce či výkonu rozhodnutí vyloučen. Nejčastěji jde o právo vlastnické. V daném případě proto bylo nosným pro úspěch ve věci na straně žalobkyně prokázat tvrzené vlastnické právo, a to nezpochybnitelně. Soud dospěl k závěru, že žalobkyně unesla důkazní břemeno a vlastnické právo k movitým věcem specifikovaným v soupisu pod položkou č. 1 až 19, 21, 22, 24, 25, 26, 29 až 36 řádně prokázala. Ohledně prokázání tvrzeného vlastnického práva žalobkyně soud vycházel z jejích tvrzení, která byla v souladu se skutečnostmi uvedenými v čestném prohlášení dcery žalobkyně, tvrzeními bývalého manžela žalobkyně [REDAKCE] a předloženými fotografiemi, přičemž o pravosti a přesvědčivosti těchto důkazů soud nepochyboval (k tomu blíže část hodnocení důkazů).
16. Naopak v řízení nebylo prokázáno, že by se povinný zdržoval v domě žalobkyně na adrese [REDAKCE], ani že by zde měl umístěn nějaký majetek. Povinný sice v průběhu prověřování incidentu nastalého dne 20.2.2019 před policejním orgánem uvedl, že u žalobkyně bydlí, toto tvrzení však žalobkyně striktně

odmítla. Tvrzení povinného popřel i přítel žalobkyně, který s ní v domě žije a stejně tak i její dcera. Naopak žalobkyně nepopírala, že k ní povinný občas docházel na návštěvu. Tyto návštěvy však nezakládaly povinnému titul k užívání nemovitosti.

17. Na základě shora uvedeného soud dospěl k tomu, že k movitým věcem pod položkami č. 1 až 19, 21, 22, 24, 25, 26 a 29 až 36 pojatým do soupisu ze dne 5.1.2019 přísluší vlastnické právo žalobkyni, a protože toto právo nepřipouští výkon rozhodnutí, zmiňované věci z exekuce sp.zn. 203 Ex 01779/18 vyloučil. (výrok I).
18. Ačkoliv byla žalobkyně v řízení plně úspěšná a soud měl proto o náhradě nákladů řízení rozhodnout podle zásady úspěchu ve věci dle § 142 odst. 2 o.s.ř., shledal, že ve věci jsou dány důvody zvláštního zřetele hodné ve smyslu § 150 o.s.ř., pro které nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení přiznat. Důvody zvláštního zřetele hodné soud spatřoval v samotné povaze vylučovací žaloby, kdy se v postavení žalovaného ocitl bez své viny oprávněný z exekuce, který se zákonnými prostředky domáhá uspokojení své pohledávky vůči tomu, kdo mu dobrovolně neplnil a který nezavinil poškození věci nepatřících povinnému v exekuci (k tomu např. nález Ústavního soudu ČR ze dne 9.6.2009 sp.zn. III ÚS 292/07). S ohledem na uvedené nebyla žalobkyni náhrada nákladů řízení přiznána. (výrok II)

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím Okresního soudu v Uherském Hradišti ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

Uherské Hradiště 11. června 2019

Mgr. Martina Jagošová v. r.
soudkyně